

FOAIE PAROHIALĂ

săptămâna 22 - 28 martie 2015

Parohia „Sfântul Gheorghe”

Oradea, str. Louis Pasteur, 26

www.parohiasfantulgheorghe.ro

Pr. Olimpiu: 0722/450.013; Pr. Ioan: 0762/698.455

Sărbătoare

Buna Vestire

miercuri, 25 martie 2015; ora 11.00 Sfânta Liturghie

Calea Crucii

sâmbătă, 28 martie 2015, ora 17.00

Pomenirea tuturor morților

sâmbătă, 28 martie 2015, ora 18.00

Rugăciune

O, Marie, vas al umilinței, care cuprinzi lumina cunoștinței adevărate, ce se revarsă asupra noastră, datorită căreia te-ai ridicat mai presus de sine și prin care te-ai făcut plăcută Veșnicului Părinte, pentru care El, s-a aplecat spre Tine atrăgându-te la El, iubindu-te cu iubirea Sa nespusă. Lumina și focul iubirii tale alimentat de uleiul umilinței care te însoțea a atras și a făcut ca Dumnezeu să vină la Tine.

O, Marie, iubirea mea cea dulce, în tine a fost întipărit Cuvântul, care ne-a învățat cum să trăim... Privesc la acest Cuvânt întipărit în Tine, însuflețit de dorința sfântă a Crucii. Din clipa în care L-ai conceput, ai fost destinată pentru El, iar El a voit moartea pentru mântuirea întregii omeniri, pentru care a și primit corpul omenesc.

O, Marie, astăzi pământul Tău ne-a oferit pe Mântuitorul nostru... O, Marie, fi binecuvântată între femei... Căci astăzi, ne-ai oferit Fructul pântecelui Tău. Astăzi Dumnezeirea s-a unit și a pătruns în omenirea noastră atât de puternic, încât niciodată, nimic, nu va mai putea să rupă această unire, nici moartea și nici nerecunoștința noastră. Fii binecuvântată de-a pururi Marie, Regina lumii întregi! Amin. (După Sfânta Ecaterina de Siena)

Cu ocazia aniversării zilei dumneavoastră de naștere: **Ducu Naom, Florina Iancu, Cornelia Vesea, Andrei Roșu, Anamaria Scurt și Ileana Erdeli** în numele comunității Parohiei Greco-Catolice „Sfântul Gheorghe”, vă dorim sănătate, fericire și bucurii. Preoții parohiei vor celebra o Sfântă Liturghie, în ziua aniversării.

“Cred, Doamne! Ajută necredinței mele.”

(...)

Isus a răspuns cu un alt “dacă”. “Dacă poți crede, toate sunt cu puțință celui ce crede.” El a sugerat faptul că credința tatălui are mare importanță în întreaga situație. Isus spune că problema nu este dacă El are sau nu puterea de a vindeca; problema este dacă tatăl crede sau nu că El are această putere. Deoarece “toate sunt cu puțință celui ce crede”. Puterea lui Dumnezeu este limitată doar de credința noastră.

Credința nu are nici o putere în sine. Doar atunci când aderă la Cristos prinde puterea extraordinară a atotputernicului Dumnezeu. Credința în sine este goală asemenea unei conducte de apă goale, dar atunci când devine legătura dintre atotputernicul Dumnezeu și omul gol, abundența harului Său se revarsă prin ea și umple golul.

Credința noastră în Cristos este aceea care determină câtă putere vom primi de la El. Cupa credinței noastre poate fi mare sau mică. Vom avea atât de multă puritate, atât de multă pace, atât de multă înțelepciune sau blândețe, sau iubire, sau curaj, sau speranță cât poate să țină în ea mărimea cupei credinței noastre. Dacă nu primim de la Cristos ceea ce avem nevoie, în loc să dăm vina pe El, trebuie să ne uităm cu atenție la starea și la mărimea cupei pe care o aducem la El. “Dacă poți crede, toate sunt cu puțință celui ce crede.” Oamenii de știință au crezut că pot să dividă atomul înainte să o facă cu adevărat. Au existat unii care au spus că acest lucru nu va fi posibil niciodată, dar a fost. Există putere în credință atunci când se bazează pe știință. Există o și mai mare putere în credință atunci când subiectul ei este Dumnezeu. Magia credinței stimulează o putere extraordinară în noi. Ne conectează la gândirea lui Isus. Ne conectează la cea mai mare sursă de putere din univers: “Veți lua putere”, a promis Isus, “venind Spiritul Sfânt peste voi”.

“Cred, Doamne! Ajută necredinței mele.”

Isus a făcut două miracole. Nu doar l-a vindecat pe băiatul epileptic; a și făcut să crească credința tatălui. De la a spune “Dacă poți ceva”, disperatul tată a ajuns în punctul în care a putut spune: “Cred”. Și totuși nu a fost o schimbare de la necredință la o credință totală. Rugăciunea lui: “Ajută necredinței mele” arată că nu avea o credință totală și absolută. El și-a exprimat credința și a acționat în virtutea credinței pe care o avea, însă nu și-a ascuns îndoiala. A fost cinstit cu Cristos. Nici o persoană nu are credință perfectă. În fiecare persoană există un amestec de credință și îndoială. Lucrul important este însă dacă ne lăsăm controlați de credința pe care o avem sau de îndoielile noastre. Miracolele au loc nu datorită credinței perfecte, ci mai degrabă datorită credinței imperfecte în Dumnezeu perfect. (...)